

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinan

DECIZIA Nr. 388

din data de 2013

privind soluționarea contestației formulată de **X**,
prin Societatea Civilă Profesională de Avocați **Y**
înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. _/2013

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila - Serviciul Soluționare Contestații a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, prin adresa nr. _/BR/2013, înregistrată sub nr. _/2013, conexasă cu nr. _/2013 asupra contestației formulată de X, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. _/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București, ca urmare a faptului că, în conformitate cu prevederile art.3 alin.(1), coroborat cu art.5 alin.(2) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin adresa nr. _/2013, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. _/2013, a delegat competența de soluționare a contestației formulată de X, serviciului specializat din cadrul D.G.F.P. a Județului Brăila.

Delegarea în speță s-a comunicat către contribuabilul nerezident în cauză prin adresa nr. _/2013, primită în data de 2013, după cum rezultă din adresa X nr. _/2013, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr. _/2013.

Potrivit informațiilor din dosarul cauzei se reține că X, cu sediul în __, __, __, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. _ și având codul de identificare fiscală __, a desemnat, prin împuternicirea avocațială seria B nr. _/2013, Societatea Civilă Profesională de Avocați Y, în baza contractului de asistență juridică nr. _/2010, să reprezinte și să asiste juridic societatea, privind semnare, depunere, ridicare documente și formularea căilor de atac împotriva actelor administrative fiscale, depusă, în original la dosarul cauzei, ca urmare a solicitării D.G.F.P. Județul Brăila din adresa nr. _/2013.

Obiectul contestației privește suma de __ lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare, înscrisă în Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. _/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România,

stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București.

Privind **termenul de depunere** al contestației, D.G.F.P. Județul Brăila reține că Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București, a fost comunicată X, cu scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, în data de **2010**, și că acțiunea în calea administrativă de atac a fost înaintată prin poștă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, în data de **2010**, înregistrată sub nr._/2010.

Ca urmare, se constată că, această contestație a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Județul Brăila este investită să soluționeze contestația pe fond.

I. Prin contestația formulată X se îndreaptă împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._/2010, solicitând anularea acesteia, pentru următoarele motive:

1. referitor la serviciile de consultanță, contestatoarea susține că, fiind vorba de servicii de consultanță legată de un bun imobil din România așa cum reiese și din documentele justificative, se aplică prevederile art.133 alin.(4) pct.a) din Codul fiscal, considerând astfel că locul prestării fiind România, taxarea se face pe teritoriul acesteia;

2. privind constatarea organelor fiscale referitoare la facturile ce nu au valoarea T.V.A. exprimată și în lei, contribuabilul nerezident face trimitere la prevederile pct.72 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 și susține că acestea “puteau fi cel mult excluse de la rambursare”. În același sens se precizează și că în paragraful 59 al Deciziei date în soluționarea Cauzei C-454/98, Schmeink & Cofreth și Strobel, Curtea Europeană de Justiție a statuat faptul că neacordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată achitate de către contribuabili pe baza unor prevederi legale străine de cele ce reglementează acest impozit, este în măsură să încalce acest principiu al neutralității și să transforme cuantumul T.V.A. într-un cost al afacerii. Față de cele motivate, contestatoarea consideră că, “atât timp cât societățile partenere au emis facturi și T.V.A.-ul a fost colectat de către organul fiscal a fost recunoscută exigibilitatea taxei în momentul colectării”, concluzionând că, “o taxă o dată recunoscută ca exigibilă, primită de la colector, trebuie să se regăsească și să fie recunoscută ca fiind deductibilă și în contabilitatea plătitorului taxei”;

3. În ceea ce privește constatarea organului fiscal referitoare la faptul că nu au fost prezentate documente justificative de plată care să ateste achitarea taxei facturate pentru care s-a solicitat rambursarea, contestatoarea motivează că, prin lege, nu se specifică ce fel de documente justificative trebuie depuse motiv pentru care a presupus “că facturile emise de beneficiar și achitate de X, precum și extrasele bancare prin care se demonstrează plata T.V.A. datorat către bugetul de stat sunt suficiente”. Totodată, societatea susține și că organul fiscal ar fi trebuit să aibă în vedere și faptul că obligația cea mai importantă potrivit codului de procedură fiscală “este aceea de îndrumare în aplicarea prevederilor legislației fiscale”, pe care a încălcat-o, în condițiile în care acesta nu i-a solicitat alte documente;

4. referitor la faptul că nu a transmis declarația potrivit căreia nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate-prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la pct.49 alin.(1) lit.c) din H.G. nr.44/2004, contestatoarea a precizat că temeiul de drept invocat de organul de inspecție fiscală nu i “se aplică”, deoarece este în situația de excepție prevăzută de pct.49;

5. în ceea ce privește faptul că nu a transmis actul de împuternicire pentru persoana desemnată să reprezinte societatea în procedura de rambursare a T.V.A., contestatoarea susține că cererea de rambursare a fost depusă electronic, semnată conform procedurii de soluționare a cererii, iar organul fiscal și-a încălcat obligația legală de a îndruma și stabili realitatea, în sensul că nu a fost cerută o altă împuternicire sau alte documente care să probeze mandatul, considerând astfel că organul fiscal “a acceptat tacit că X a fost reprezentată conform legii”.

Ulterior, ca urmare a adresei D.G.F.P. Județul Brăila nr._/2013, X, a comunicat prin adresa nr._/2013, înregistrată la direcție sub nr._/2013, suma totală contestată, respectiv _ lei, depunând în susținere împuternicirea avocațială nr._/2013, în original și contractul de asistență juridică nr._/2010, în copie.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București, pentru X, s-a stabilit faptul că din T.V.A. solicitată la rambursare de _ lei, a fost respinsă T.V.A. în același cuantum.

Motivele de fapt care au condus la respingerea T.V.A. la rambursare, au fost:

- având în vedere faptul că, în speță, conform prevederilor art.133 alin.(2) lit.g) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (potrivit cărora locul prestării se consideră a fi, în sensul aplicării T.V.A., statul membru în care este stabilit clientul), locul prestării serviciilor de

consultanță nu este în România, operațiunea desfășurată de X nu este impozabilă în România, potrivit art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003;

- facturile nu au înscrise suma taxei în lei;
- nu au fost prezentate documente justificative de plată care să ateste achitarea taxei facturate pentru care se solicită rambursarea;
- solicitantul cererii de rambursare nu a transmis declarația potrivit căreia acesta nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la pct.49 alin.(1) lit.c) pct.1 și 2 din H.G. nr.44/2004;
- solicitantul cererii de rambursare nu a transmis actul de împuternicire pentru persoana desemnată să-l reprezinte pe acesta în procedura de rambursare a T.V.A.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă X, poate beneficia de rambursarea sumei de _ lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare, în condițiile în care nu s-au prezentat documente justificative pentru suma solicitată, traduse în limba română și nu s-a făcut dovada achitării taxei facturate de către contribuabilul nerezident.

În fapt, în data de 2010, D.G.F.P. a Municipiului București a emis pentru X, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._ pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, prin care a respins la rambursare suma de _ lei, motivat de faptul că operațiunea desfășurată de X nu este impozabilă în România, potrivit art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003, facturile nu au înscrise suma taxei în lei, nu au fost prezentate documente justificative de plată care să ateste achitarea taxei facturate pentru care se solicită rambursarea, solicitantul cererii de rambursare nu a transmis declarația potrivit căreia acesta nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la pct.49 alin.(1) lit.c) pct.1 și 2 din H.G. nr.44/2004 și solicitantul cererii de rambursare nu a transmis actul de împuternicire pentru persoana desemnată să-l reprezinte pe acesta în procedura de rambursare a T.V.A.

Împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, X a formulat contestație prin care, referitor la serviciile de consultanță, susține că, fiind vorba de servicii de consultanță legate de un bun imobil din România, așa cum reiese și din documentele justificative, se aplică prevederile art.133 alin.(4) pct.a) din Codul fiscal, considerând astfel că locul prestării fiind România, taxarea se face pe teritoriul acesteia.

Privind constatarea organelor fiscale referitoare la facturile ce nu au valoarea T.V.A. exprimată și în lei, contribuabilul nerezident face trimitere la prevederile pct.72 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 și susține că acestea “puteau fi cel mult excluse de la rambursare”. În același sens se precizează și că în paragraful 59 al Deciziei date în soluționarea Cauzei C-454/98, Schmeink & Cofreth și Strobel, Curtea Europeană de Justiție a statuat faptul că neacordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată achitate de către contribuabili pe baza unor prevederi legale străine de cele ce reglementează acest impozit, este în măsură să încalce acest principiu al neutralității și să transforme quantumul T.V.A. într-un cost al afacerii.

În același context, contestatoarea consideră că, “atât timp cât societățile partenere au emis facturi și T.V.A.-ul a fost colectat de către organul fiscal a fost recunoscută exigibilitatea taxei în momentul colectării”, concluzionând că, “o taxă o dată recunoscută ca exigibilă, primită de la colector, trebuie să se regăsească și să fie recunoscută ca fiind deductibilă și în contabilitatea plătitorului taxei”.

În ceea ce privește constatarea organului fiscal referitoare la faptul că nu au fost prezentate documente justificative de plată care să ateste achitarea taxei facturate pentru care s-a solicitat rambursarea, contestatoarea motivează că, prin lege, nu se specifică ce fel de documente justificative trebuie depuse motiv pentru care a presupus “că facturile emise de beneficiar și achitate de X, precum și extrasele bancare prin care se demonstrează plata T.V.A. datorat către bugetul de stat sunt suficiente”. Totodată, se susține și că organul fiscal ar fi trebuit să aibă în vedere și faptul că obligația cea mai importantă potrivit codului de procedură fiscală “este aceea de îndrumare în aplicarea prevederilor legislației fiscale”, pe care a încălcat-o, în condițiile în care acesta nu i-a solicitat alte documente.

Referitor la faptul că nu a transmis declarația potrivit căreia nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate-prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la pct.49 alin.(1) lit.c) din H.G. nr.44/2004, contestatoarea a precizat că temeiul de drept invocat de organul de inspecție fiscală nu i “se aplică”, deoarece este în situația de excepție prevăzută de pct.49.

Ulterior depunerii contestației, D.G.F.P. Județul Brăila, prin adresa nr._/2013 a solicitat contribuabilului nerezident în cauză, să comunice, suma totală contestată, precum și documentele justificative aferente argumentelor invocate în acțiune, traduse în limba română, certificate de traducători autorizați.

În data de 2013, X comunică, prin împuternicitul desemnat, prin adresa nr._/2013, înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._, suma totală contestată, fără a depune în susținere documentele justificative astfel cum s-au solicitat.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(1) și (2) și art.206 alin.(1) lit.d) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul cărora:

“Art.8 Limba oficială în administrația fiscală

(1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun ..., documente justificative, ... într-o limbă străină, organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.

...

Art.206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

...

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, documentele justificative depuse, într-o limbă străină, în susținere de un contribuabil, trebuie să fie însoțite de traduceri în limba română, certificate de traducători autorizați.

Ori, în speță, se constată că, la solicitarea D.G.F.P. Județul Brăila, din adresa nr. _/2013, X, până la data emiterii prezentei decizii de soluționare a contestației formulate, nu a depus, în susținere, documentele justificative aferente argumentelor invocate în acțiune, traduse în limba română, certificate de traducători autorizați.

În absența acestora, documentele justificative aferente argumentelor invocate în acțiune, fiind depuse numai în limbă străină, nu se constituie în dovezi concludente prin prisma judecății fiscale în contextul dispozițiilor legale incidende din Codul fiscal.

În aceste condiții, având în vedere cele menționate anterior D.G.F.P. Județul Brăila constată că X nu îndeplinește condițiile legale referitoare la rambursare privind suma de _ lei reprezentând T.V.A. aferentă serviciilor achiziționate din România și, pe cale de consecință, contestația formulată de contribuabilul nerezident prin Societatea Civilă Profesională de Avocați Y, privind această sumă, se privește ca **neîntemeiată și nesusținută cu dovezi**, urmând a fi **respinsă** ca atare.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.209 alin.(3¹), art.210 și art.216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu dovezi a contestației formulate de X, cu sediul în __, __, __, prin Societatea Civilă Profesională de Avocați Y, pentru suma de _ lei reprezentând T.V.A. aferentă

serviciilor achiziționate din România, respinsă la rambursare, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr._/2010 pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în temeiul art.218 alin.(2) din același act normativ, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în condițiile legii, în termen de 6 luni de la data comunicării.